

[Thor kil Kristensen.]

undgå at lægge skat på opsparingen og fortrinsvis lægge den på forbruget. Ud fra det synspunkt er kapitalvindingsskatten en dårlig skat.

Må jeg til slut gøre et par bemærkninger om det, der er foreslået vedrørende kontrolbestemmelserne, hvor der jo er tale om en udvidet adgang til kontrol og eftersyn. Der er ingen af os, der kan være interesseret i, at skatteydere bliver straffet til fordel for skattesnydere. Vi må alle sammen være interesseret i, at retfærdigheden her sker fyldest i så høj grad som muligt.

Men vi ved også alle sammen, hvor vanskelig denne opgave er, og vi bliver nødt til at vurdere disse bestemmelser ud fra det praktiske synspunkt: hvad giver de af mere arbejde og andre gener for skatteyderne og for de myndigheder, der skal have med dem at gøre, og hvilke rent praktiske resultater vil de kunne medføre? Det er mit indtryk fra dengang, jeg havde med skattevæsenet at gøre i finansministeriet, at de, der arbejder praktisk med tingene, ikke vurderer mulighederne for større resultater ved sådanne udvidelser så forfærdelig højt; men det kan vi se på i udvalget.

Jeg finder derimod anledning til at tilføje, at skal vi se på disse ting, bør vi gøre det mere generelt. Skattevæsenet er jo et af de områder, hvor en betydelig del af den rent praktiske udformning af lovbestemmelserne sker gennem administrative og udøvende organer i forskellige led. Sådan må det nødvendigvis være. Men den sag har flere sider. Man skal naturligvis finde skattesnyderne, og de skal straffes, men man skal selvfølgelig også passe på, at man ikke unødigt lægger skattevæsenet for had og på dette område skaber en mistenning mellem de offentlige myndigheder og landets borgere. Jeg tænker her f. eks. på idømmelsen af bøder, der ofte sker på en måde, som det er svært for forskellige mennesker at forstå. Jeg tænker på et enkelt tilfælde, jeg har hørt om, og hvor man i forbindelse med en sag, der drejer sig om beskatningen for de senere år, har gravet forhold op vedrørende samme skatteyder, som har været over 30 år gamle. Det virker naturligvis ejendommeligt, at så gamle ting, oven i købet ikke af større omfang, bliver

draget frem. Jeg nævner dette, også fordi den højtærede finansminister henviser til, at der sidder et udvalg, der behandler ligningsarbejdets organisation, og at vi, når dette udvalg er færdigt, kan vente forslag på dette område. Jeg tror, at vi, hvis vi skal til at drøfte kontrolregler og ligningsarbejdets organisation, bør se på hele skattelovgivningens rent praktiske gennemførelse, som er et meget vigtigt supplement til de bestemmelser, vi vedtager her i folketinget. Disse ting vil vi være villige til at behandle i sammenhæng i udvalget.

Poul Møller: For fjerde gang skal det høje ting i dag drøfte en reform af statens direkte beskatning af personer og selskaber, og for fjerde gang skal vi gøre det på grundlag af praktisk talt det samme lovforslag. Dette fortæller en hel del om den politiske stædighed, regeringen har lagt for dagen i denne sag. Skattereformen er næsten blevet regeringens mærkesag, og derfor så vi da også, at den blev fremsat dagen efter — altså umiddelbart efter — statsministerens meddelelse om, hvornår han agtede at lade folketinget opløse. Banneret gik herefter straks til tops over flagskibet; der blev gjort klar til kamp. På skattereformen vil regeringen stå sin prøve; for denne sag vil den falde eller stå.

Den skal ikke fra os høre bebrejdelser i den anledning. Vi skal ikke bebrejde den noget som helst, fordi den har valgt netop disse forslag til valgets store konkrete problem, tværtimod. Men inden reformen sendes ud i valgkampens rabalder, er der måske anledning til at give den nogle ord med på vejen.

Må jeg først give den højtærede finansminister en kompliment. Det er muligvis i dag sidste gang, vi kommer til at drøfte denne skattereform med den højtærede finansminister som forslagsstiller. Jeg vil gerne give ham min ærbødigste hilsen og kompliment. En af Englands allerstørste statsmænd udtalte i sin tid om labours finansminister, sir Stafford Cripps, følgende ord:

„Jeg nærer den dybeste respekt og den største beundring for den overordentlige begavelse, den flid og idérigdom, det initiativ og mod, han lægger for dagen.“